

## Mrtvej kostelník

Komunál

Kostel s rozbitejma oknama, hřbitov, zahrada smrti, náhrobní de  
sky sražený, nad nima vládne pán celej v černým, co za ním jako  
stín chodí čtyřnohá smrt. Pán s kápí přes hlavu, co vládne nad  
podzemním světem, je tajemnou postavou, je to přízrak hřbitova  
, je to přízrak hřbitova. Se svýma rukama krvavýma svícny o půl  
noci zhasíná, on se svým psem hrobovým, udává krok hřbitovním h  
odinám. Já slyším zvony v dálce znít, to mě moje mrtvá matka vo  
lá. Já musím za ní odejít, jinak nebudu mít klid, jinak nebudu  
mocht spát. Tvůj krvavej hlas mě přivítal, tvůj krvavej smích mě  
vábí dál. Já přijdu pohřbít hřbitovní stín, já přijdu zabít ps  
í štěkot, co nedá mi spát. Je to zlý, už jsme dva, už se musí r  
ozhodnout, kdo z nás dvou si na svý zbrani zásek udělá, jsem to  
já, přízrak mizí, zas můžu klidně spát, už je klid, zvony mlčí  
, já jdu spát, já jdu spát. Už přestaly zvony znít, hřbitovní k  
vítí roste dál, mrtvej kostelník už hroby nehlídá, svíčky už ne  
má kdo zhasínat. Už přestaly... Tvůj krvavej hlas...